

Het thuisfront loopt tijdens een detentie ook tegen allerlei problemen aan. Waar jullie voorheen samen beslissingen namen, maakt je partner die nu alleen. Daardoor is je partner onafhankelijk en zelfverzekerder geworden en heeft noodgedwongen kennis van zaken verkregen.

BEGRIIP VOOR ELKAAR

Buiten het feit dat het thuisfront voor praktische problemen komt te staan, hebben zij ook te maken met emotionele dilemma's. Je partner is mogelijk teleurgesteld omdat je haar ongevraagd in deze situatie hebt gebracht. Gevoelens van boosheid, verdriet en schaamte overheersen vaak bij het thuisfront. Daarentegen weet het thuisfront vaak niet wat er speelt in een buitenlandse detentie waardoor je elkaar soms niet begrijpt. Begrip hebben voor elkaars situatie en hierover blijven communiceren is belangrijk.

Berts vrouw Jeannet, kwam vast te zitten in een Noorse gevangenis. Alle taken en verantwoordelijkheden kwam op zijn schouders terecht.

"De rolverdeling bij ons was duidelijk verdeeld. Mijn vrouw werkte niet en deed daarom het huishouden en de kinderen. Toen zij eenmaal vast kwam te zitten, moest ik deze taken op mij nemen. Ik wist nauwelijks hoe de wasmachine werkte. Ik deed alles gewoon op 30°C. Ik had moeite met het ritme van het huishouden. Wanneer doe je boodschappen? Doe je alle boodschappen in 1x of dagelijks? Kleding kopen vond ik ook een kunst. Ik kocht kleding in precies de juiste maat. Met het gevolg dat het na 2 maanden alweer te klein was."

'Mijn ex-man zit in de gevangenis. Dit heb ik mijn zoon van 8 jaar nog niet verteld. Moet ik dit eerlijk vertellen? En zo ja, hoe doe ik dit?'

Ondanks alles zullen jullie elkaars hulp, zowel in detentie, als daar buiten goed kunnen gebruiken! Betrek elkaar in beslissingen die gemaakt moeten worden of zorgen die je hebt. Dat maakt de overgang straks na detentie makkelijker.

KINDEREN, WAT VERTEL JE ZE?

Veel mensen schamen zich voor hun tijd in detentie. Velen worstelen dan ook met de vraag; wat vertellen we de kinderen? Soms wordt gekozen voor de waarheid. Misschien hebben jullie gekozen voor een 'smoes' of willen jullie het wellicht een leugentje om bestwil noemen. En misschien kiezen jullie er wel voor om bij terugkomst pas de waarheid te vertellen.

VERTEL JE JE KIND OËRHAUPT DAT JE PARTNER VASTZIT?

Over een ouder die in de gevangenis zit (in veel gevallen de vader) wordt niet vaak gesproken. Wellicht wordt er gedacht dat de informatie voor het kind zielig is. Ook kinderen hebben recht op de waarheid. Zeker als je kind de leeftijd heeft bereikt waarop het dit soort informatie aankan. Het is belangrijk voor kinderen dat ze weten wat er speelt. Ook als de waarheid niet leuk is. Het is en blijft de vader. Helaas heeft deze vader dingen gedaan die niet goed zijn, maar daar wordt hij dan ook voor gestraft. In dit geval door de detentie. Een straf is op een gegeven moment ook over, zodat hij opnieuw kan beginnen. Iemand die in de gevangenis zit, is niet per definitie een slechte vader. Hij heeft een slechte keuze gemaakt en kan daardoor tijdelijk niet voor zijn kinderen zorgen, maar hij kan wel contact met ze onderhouden en ze steunen en stimuleren door middel van brieven of telefoontjes.

➤ VERVOLG: VERTEL JE JE KIND OVERHAUPT DAT JE PARTNER VASTZIT?

Nog een reden om er niet omheen te draaien is dat de mogelijkheid bestaat dat andere mensen al van de detentie afweten. En stel dat je kind dan 'per ongeluk' iets van een ander hoort. Dan krijgt ook zijn vertrouwen in de andere ouder een deuk. En dat is onwenselijk. Kinderen zullen daarnaast zelf antwoorden verzinnen over waar hun vader/moeder is. Mogelijk maken ze daarbij de situatie ernstiger dan deze werkelijk is.

ALS JE JOUW KIND OP EEN LATER MOMENT VERTELT DAT ZIJN VADER IN DE GEVANGENIS ZIT.

Indien kinderen oud genoeg zijn om dingen te begrijpen, kun je hen daarom heel goed uitleggen waarom je niet eerder verteld hebt dat vader in de gevangenis zit. Zeg dat jullie hem/haar wilde sparen. Je kind kan dan, met jouw hulp, bepalen of hij wel of geen contact wil opnemen met zijn/haar vader.

- Onderschat de loyaliteit van je kind niet. Het kan zijn dat hij/zij hun vader afwijst als hij/zij de waarheid over hem heeft gehoord, maar het kan ook zijn dat hij/zij wél graag contact met hem wil.
- Misschien vind je het pijnlijk dat jullie kind loyaal is naar zijn/haar vader. Jij bent degene die alle ballen in de lucht moet houden, terwijl je (ex) partner degene is die alle moeilijkheden veroorzaakt heeft en daarmee zijn rechten min of meer verspeeld heeft. Bedenk echter dat dit jouw gedachten zijn en niet die van jouw kind. Die heeft, zoals gezegd, ook recht op een vader.
- Kinderen bepalen wanneer er wordt gepraat. Een belangrijk gesprek met kinderen is vaak makkelijker te voeren op onverwachte luchtige momenten en op momenten waarbij jullie samen iets aan het doen zijn (bijvoorbeeld vaatwasser inruimen). Kinderen worden vaak afgeschrikt als je aan de keukentafel neerstrijkt met limonade om 'het er eens over te hebben'.

De zoon van Tanja heeft een vader die gedetineerd is:

"Mijn oudste zoon (8 jaar) hebben we niets verteld. Hij weet dus niet dat zijn vader in detentie verblijft. We hebben een neefje waar de vader ook van in de gevangenis zit en hij wordt toch een beetje gepest. Mensen zeggen dat hij een zoon van een gangster is. Mijn zoon doet het goed op school. Ik ben bang dat zijn schoolprestaties eronder gaan lijden als hij weet dat zijn vader in een buitenlandse detentie verblijft. IK vermoed dat hij zich zorgen gaat maken als hij weet hoe het eraan toegaat in een buitenlandse detentie."

'Kinderen bepalen zelf wanneer er wordt gepraat.'

Waar thuis?

AANPASSINGSPROBLEMEN BIJ TERUGKOMST

Ondanks dat kinderen ongetwijfeld blij zijn dat hun vader of moeder terugkeert uit detentie, kunnen er aanpassingsproblemen ontstaan. Hun leven is doorgestaan zonder ouder. De terugkeer van deze ouder kan als een verstoring van hun ritme worden gezien.

Jeannet heeft vastgezeten in een Noorse gevangenis. Ze is blij terug te zijn bij haar gezin en familie. Maar de aandacht van familie en vrienden vallen haar zwaar.

"Ik kwam vlak voor de feestdagen terug. We kregen dus allemaal aanbiedingen voor etentjes e.d. Maar ik had alleen behoefte om met het gezin te zijn. Ons even helemaal terugtrekken. Weer wennen aan het vrij zijn. Op een gegeven moment heb ik ook aangegeven dat ik niet meer over de detentie wilde praten. Mensen vroegen me continu hoe alles nou gegaan was. Ik had mijn straf al uitgezeten, dus ik wilde daar niet steeds meer aan herinnerd worden."

TIPS:

Wat kunnen jullie doen om de verwarring en het verdriet bij kinderen te verminderen?

Op veel vragen zul je geen antwoord weten. Probeer daarom altijd te vertellen wat wél zeker is en wat wél vaststaat. Bijvoorbeeld:

"Als papa vrij komt, zeg ik het eerst tegen jou."

"We gaan elke week een tekening maken voor hem."

"Papa zal elke avond om 6 uur bellen en dat doet hij omdat hij je mist."

Als je iets niet zeker weet, zeg dit dan ook niet. Lieg niet en geef geen valse hoop. Probeer zoveel mogelijk 'positieve' dingen te labelen aan de minder positieve. Bijvoorbeeld:

"Je kunt papa niet bezoeken, maar je kunt hem wel schrijven."

"We kunnen niet op voorhand weten wanneer papa vrijkomt, maar als het zover is belt hij ons zeker direct op."

Bron: Ouders Online (www.ouders.nl)

'Kinderen moeten weer aan hun ouder wennen.'

TIPS: VOOR HET THUISFRONT!

Je bent uiteraard weer blij dat je relatie uit detentie komt. Je wilt hem/haar zien, spreken en de vriendschap weer oppakken. Jouw leven in Nederland is doorgestaan. Het leven van je vriend(in) kan op verschillende vlakken ingrijpend veranderd zijn. Hij of zij heeft tijd nodig om de draad weer op te pakken.

Zo kun je vrienden of familieleden bijstaan bij hun terugkeer in het dagelijkse leven:

Haal de persoon niet over om over zijn problemen te praten. Het is natuurlijk om ernstige gebeurtenissen in kleine stappen en porties te verwerken. Velen wenden zich juist tot vrienden en familieleden om hun gedachten te verzetten en niet steeds over het probleem na te hoeven denken.

VERANDERDE WERELD

In detentie word je van je vrijheid beroofd. Je leven speelt zich af binnen de muren van de gevangenis. Je kijkt misschien geen journaal, leest geen actuele krant en weet niet meer goed wat er leeft in de wereld buiten. Ook de technologie raast maar door. Smartphones, tablets, Facebook, Twitter, Whatsapp en de wijze waarop we met elkaar communiceren. Misschien ben je al langere tijd gedetineerd en kun je er niet over meepraten. Het kan je een gevoel geven dat je er niet meer echt bij hoort.

Houd er rekening mee dat dit slechts van korte duur is. Durf eerlijk te erkennen dat je niet op de hoogte bent en even hulp nodig hebt.

- Geef de ander veel tijd om er bovenop te komen. Sterk hem in de hoop dat de zaken ooit weer beter worden.
- Dring er niet op aan dat hij/zij vooruitkijkt en zich met nieuwe dingen bezighoudt. Help hem liever om te gaan met de negatieve gedachten. Ook al klinkt het misschien tegenstrijdig, deze gevoelens kunnen de gebeurtenis een plek geven.
- Soms kan iemand zich anders gedragen dan je gewend bent. Help hem/haar om de heftige emoties aan te kunnen en een nieuwe levensinstelling te krijgen.

CHECKLIST

Wat kan ik doen in detentie?

- Onderhoud contact met elkaar.

IK ben vrij, wat moet ik doen?

- Neem de tijd om je eigen plek weer te vinden.
- Geef de mensen om je heen de tijd om weer aan je te wennen.

